Lieta Nr.A420577512
(A02527-13/35)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 10.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pārstāvēm *I.S.*, *N.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *A.L.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 17.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/83836 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde (turpmāk – NKP) no 2012.gada 30.janvāra līdz 2012.gada 25.jūnijam veica SIA „*/Nosaukums/*" (turpmāk arī – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu, iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) auditu par laika periodu no 2010.gada janvāra, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2010.gadu.

VID NKP Juridisko personu otrās audita daļas galvenā nodokļu inspektore 2012.gada 25.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.23.8/783 (turpmāk – lēmums par nodokļu audita rezultātiem), ar kuru pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 20 828,21, soda nauda Ls 6248,46 un nokavējuma nauda Ls 2236,72, VSAOI Ls 3972,44, soda nauda Ls 11 917,32, nokavējuma nauda Ls 479,53 un IIN soda nauda Ls 7556,64, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 1172,35 un aprēķināta soda nauda Ls 351,71 apmērā.

VID ģenerāldirektore, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu par lēmumu par nodokļu audita rezultātiem, 2012.gada 17.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.22.4.6/83836 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu lēmumu par nodokļu audita rezultātiem.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Pieteicēja grāmatvedības uzskaitē nav atspoguļojusi visus sabiedrības nodibinātos notikumus, faktus, t.sk., pilnā apmērā nav uzskaitījusi visus gūtos ieņēmumus par taksometru pakalpojumu sniegšanu, tādējādi neievērojot likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā, likuma ,,Par grāmatvedību" 2. un 7.pantā noteiktos nodokļu maksātāja pienākumus, Autopārvadājumu likuma 29.panta otrajā daļā un Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 ,,Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 42.punktā noteiktās normas.

[1.2] Pieteicēja taksometru skaitītāju žurnālos un grāmatvedības uzskaitē pilnībā nav uzrādījusi visus ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav iespējams noteikt tās deklarēto nodokļu aprēķina pareizību, līdz ar to VID NKP bija tiesisks pamats izmantot likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestajā daļā paredzētās tiesības un noteikt pieteicējai nodokļu maksājumu lielumu uz aprēķinu pamata, izmantojot VID rīcībā esošo informāciju par taksometru nobrauktajiem kilometriem, pieņemot, ka vismaz pusi no nobrauktajiem kilometriem sabiedrība veikusi, pārvadājot pasažierus. Pieteicēja pārbaudes un sūdzības izskatīšanas laikā nav iesniegusi pierādījuma dokumentus, kas apliecinātu, ka taksometru skaitītāju žurnālos un sabiedrības grāmatvedības reģistros ir iegrāmatojusi visus ieņēmumus no taksometru pakalpojumu sniegšanas.

[1.3] Nepamatots ir pieteicējas arguments, ka uzņēmuma ieņēmumu noteikšanai VID NKP piemērojusi maksimālo Rīgas domes noteikto taksometru pakalpojumu tarifu, jo audita aprēķinos tika izmantota paša uzņēmuma grāmatvedības uzskaites dokumentos noteiktā braukšanas maksa par vienu kilometru. Taksometru pakalpojumu sniedzēju saimniecisko darbību raksturo gan attālums, ko taksometrs veicis ar pasažieri, gan braukšana atpakaļ, t.i., tukšgaita. Līdz ar to VID NKP pamatoti uzskatīja, ka taksometra vadītājs 50 procentus no uzskaitītajiem kilometriem nobrauc bez pasažiera un negūst ienākumus, kaut gan pastāv iespēja, ka arī atpakaļceļā bija pasažieris. Tādējādi VID NKP pamatoti saskaņa ar likuma ,,Par pievienotas vērtības nodokli" 2.panta otro daļu un 8.panta otro daļu 2011.gada janvāra – septembra PVN deklarācijās palielināja ar PVN apliekamo darījumu vērtību par Ls 100 002,52 un aprēķināja PVN Ls 22 000,56.

[1.4] VID NKP pamatoti saskaņā ar likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo, piekto daļu pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināja PVN Ls 20 828,21, soda naudu Ls 6248,46 un nokavējuma naudu Ls 2236,72, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo PVN summu par Ls 1172,35 un saistībā ar to aprēķināja soda naudu Ls 351,71, un pamatoti noteica budžetā maksājamo soda naudu 50 procentu apmērā, t.i., Ls 3300,09.

[1.5] Uzņēmuma uzskaites sniegtā informācija par personu nodarbinātību ir nepatiesa, faktiskiem lietas apstākļiem neatbilstoša. Darba laika uzskaites tabelēs uzrādītais darba laiks nevar būt pietiekošs, lai veiktu fiksētos nobraukumus. No minētā secināms, ka taksometru pakalpojumu sniegšanu pieteicēja nodrošinājusi ar lielāku nodarbināto (autovadītāju) skaitu, nekā norādījusi grāmatvedībā un VID iesniegtajos ziņojumos, bet konkrētos darbiniekus nav iespējams identificēt. Tādējādi VID NKP pārvalde, pamatojoties uz likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punktu un septītās daļas 2.punktu un pielietojot netiešo aprēķinu metodi, aprēķināja laiku, kas nepieciešams, lai veiktu nodokļu pārbaudes laikā noteikto vidējo nobraukumu mēnesī.

[1.6] Pieteicēja grāmatvedības uzskaitē nav uzrādījusi ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem un nodarbinātajiem nav aprēķinājusi darba samaksu par veiktajiem darba pienākumiem. Tātad, piemērojot minimālo stundas tarifa likmi (Ls 1,189) par konstatētajām SIA ,,*/Nosaukums/*" darba laika uzskaites tabelēs neidentificēto personu (taksometru vadītāji) darba stundām, pārbaudē pamatoti noteikts sabiedrības papildu ar VSAOI apliekamais objekts Ls 11 320,78 (neidentificēto personu darba samaksa par 2011.gada janvāri-septembri), no kura saskaņā ar likuma ,,Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmo daļu, 16.panta pirmo un trešo daļu, 18.panta pirmo daļu papildus aprēķinātas VSAOI Ls 3972,44 un soda nauda trīskāršā obligāto iemaksu apmērā Ls 11 917,32.

[1.7] Tā kā pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja laika periodā no 2011.gada janvāra līdz septembrim ir nodarbinājusi neidentificētas personas, kuras nebija uzrādītas sabiedrības darba laika uzskaites tabelēs, algu sarakstos un VID iesniegtajos ziņojumos par VSAOI un IIN, tad VID NKP pamatoti pieteicējai aprēķināja IIN soda naudu Ls 7556,64 atbilstoši likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{2}$ panta $1.^{1}$ daļai.

[1.8] Pieteicējas sūdzība un tajā norādītie argumenti ir izskatīti un termiņa neievērošana nav ietekmējusi pieņemtā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz pieteicēju.

[2] 2012.gada 16.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka pieteicēja taksometru skaitītāju žurnālos un grāmatvedības uzskaitē pilnībā nav uzrādījusi visus ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav iespējams noteikt tās deklarēto nodokļu aprēķina pareizību un uzskata, ka Lēmumā nepamatoti nav vērtēts norādītais arguments, pieteicēja, kārtojot grāmatvedību, ievēro: uzkrāšanas principu, saskaņā ar

kuru darījumus un notikumus atzīst periodā, kad tie notiek, neatkarīgi no tā, kad tiek veikti norēķini. Izdevumus atzīst peļņas vai zaudējumu aprēķinā, pamatojoties uz tiešu saistību starp izmaksu rašanos un konkrēta ienākumu posteņa nopelnīšanu, un Latvijas grāmatvedības standarta Nr.6 „Ieņēmumi" 6.punktu.

[2.2] Ņemot vērā to, ka taksometru pakalpojumu sniegšanā gūtos ieņēmumus fiksē (aprēķina) elektroniskā ierīce (iekārta) – taksometru skaitītājs, pieteicēja uzskata, ka VID pretēji spēkā esošajām tiesību normām pieteicējas taksometru vidējo nobraukumu vienā mēnesī aprēķināja saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) rīcībā esošo informāciju par taksometra nobraukumu starp tehniskajām apskatēm.

[2.3] VID nepamatoti, nosakot ar PVN apliekamo darījumu vērtību, piemēroja datorprogrammā taksometru vadītāju darba algas aprēķinam norādīto braukšanas tarifa likmi Ls 0,5, jo taksometru skaitītājos ir ieprogrammēti un tiek izmantoti arī citi tarifi ar atlaidēm.

[2.4] Lēmumā nepamatoti nav ņemti vērā pieteicējas iebildumi pret auditā izmantoto metodi apliekamā ienākuma noteikšanai, jo VID izmantotā metode nav saprotama, pilna un ticama, bet sniegto rezultātu nevar uzskatīt par patiesu. Pilnīgi neticams, nepatiess un noraidāms ir pieņēmums, ka vieglie taksometri pusi no šiem kilometriem nobraukuši ar pasažieriem. Izdarot šo pieņēmumu, Lēmumā nav vērtēts apstāklis, ka, pamatojoties uz noslēgtiem transportlīdzekļu lietošanas līgumiem, transportlīdzeklis un tā aprīkojums nodoti lietošanā fiziskajām personām.

[2.5] Lēmumā nepamatoti nav vērtēts pieteicējas sūdzībā norādītais arguments par rēķiniem ar „0" vērtību. Saskaņā ar Civillikuma 1428.pantu uzņēmuma amatpersona ir tiesīgā noslēgt līgumus par atlaides piešķiršanu mutiskā veidā, savstarpēji vienojoties ar pakalpojumu izmantotāju.

[2.6] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka pārbaudē konstatēto taksometru vadītāju darbs konkrētajos datumos vairumā gadījumu netika atspoguļots SIA „*/Nosaukums/*" taksometru skaitītāju žurnālā, kā arī žurnālā attiecīgajos datumos norādītais ieraksts par darbinieku darbu nesakrīt ar pārbaudē konstatēto, un uzskata, ka Lēmumā nepamatoti netika vērtēts sūdzībā norādītais arguments – ja dažādu iemeslu dēļ, nav iespējams faktiski un fiziski saņemt atskaites datus no taksometra autovadītāja uz konkrēto datumu, tie ir obligāti nododami līdz nākamā mēneša 15.datumam saskaņā ar uzņēmuma iekšējiem noteikumiem un Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 10.punktu.

[2.7] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā secinātajam, ka taksometru pakalpojumu sniegšanu pieteicēja nodrošinājusi ar lielāku nodarbināto (autovadītāju) skaitu, nekā norādījusi grāmatvedībā un VID sniegtajos ziņojumos, bet konkrētus darbiniekus nav iespējams identificēt, jo Lēmumā netika ņemts vērā apstāklis, ka, pamatojoties uz noslēgtiem transportlīdzekļu lietošanas līgumiem, transportlīdzeklis un tā aprīkojums nodoti lietošanā fiziskajām personām, līdz ar to šīs fiziskās personas (taksometru vadītāji) drīkst un var izmantot transportlīdzekļus arī savām vajadzībām, nevis tikai taksometru pakalpojumu sniegšanai.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde VID tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] Ņemot vērā, ka no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav gūstams skaidrs priekšstats par pieteicējas saimnieciskajiem darījumiem aprēķinātajiem nodokļiem, VID NKP, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punkta, septītās daļas 2.punkta nosacījumiem uz aprēķinu pamata, izmantojot netiešo aprēķinu metodi, noteica pieteicējai grāmatvedības reģistros neuzrādītos ieņēmumus. Papildu ieņēmumi tika noteikti, izmantojot CSDD datus par taksometru nobrauktajiem kilometriem tehniskās apskates veikšanas dienā, pieņemot, ka vismaz puse no nobrauktajiem kilometriem ir veikta, pārvadājot pasažierus. Turklāt audita aprēķini tika veikti par tām automašīnām, kurām ir pieejami un salīdzināmi dati par faktisko nobraukumu, un ņemot vērā auditā aprēķināto vidējo nobraukto kilometru skaitu mēnesī. Pieteicēja izmanto datorprogrammu darba algas aprēķinam, kurā, aprēķinot darba algu taksometru vadītājiem, tiek piemērota braukšanas tarifa likme Ls 0,5 par vienu kilometru, kas atbilst Rīgas pilsētas Domē apstiprinātajai vieglo taksometru braukšanas tarifa likmei. Tādējādi, izmantojot pieteicējas grāmatvedības dokumentos norādīto braukšanas tarifa likmi Ls 0,5 par vienu kilometru, auditā ir aprēķināts taksometru vidējais ienākums mēnesī (t.sk. PVN).

[3.2] Nosakot pieteicējai papildu ieņēmumus, VID pamatojās uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punkta un septītās daļas 2.punkta nosacījumiem. Tā kā pārbaudes laikā iegūtā informācija liecina, ka pieteicēja neuzrāda visus faktiski veiktos reisus un tajos gūtos ieņēmumus no taksometru pakalpojumu sniegšanas, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, VID izmantoja netiešo aprēķinu metodi.

[3.3] Neatbilst patiesībai pieteicējas apgalvojums par to, ka arguments, ka pakalpojumi tika sniegti bez atlīdzības, nav vērtēts Lēmumā, jo Lēmuma 12.lpp. norādīts, ka nav saprotams, kā arī nav pierādīts pieteicējas apgalvojums, ka pakalpojumi tika sniegti bez atlīdzības, jo tas neatbilst saimnieciskās darbības būtībai. Savukārt no audita laikā iegūtās informācijas izriet, ka taksometru skaitītāju žurnālos nav norādīti ieņēmumi par visiem sniegtajiem pakalpojumiem, līdz ar ko nav gūstams skaidrs priekšstats par pieteicējas saimnieciskajiem darījumiem, aprēķinātajiem nodokļiem.

[3.4] No pārbaudes materiāliem, proti, darba laika uzskaites tabelēm, konstatējams, ka pieteicēja auditējamajā periodā darba ņēmējiem uzrādījusi darba laiku, kas ir mazāks par normālo darba laiku. Piemēram, 2011.gada janvārī-jūnijā darbinieki tika nodarbināti 0,68-21,79 stundas mēnesī, jūlijā – septembrī 3-125 stundas mēnesī. Izlases veidā salīdzinot Rīgas Domes Satiksmes departamenta kontroles kartiņās esošo informāciju ar taksometru skaitītāju žurnālā (darba laika uzskaites tabelēs) norādīto informāciju, konstatēts, ka pārbaudē konstatēto taksometru vadītāju darbs konkrētajos datumos vairumā gadījumu netika atspoguļots taksometru skaitītāju žurnālā, kā arī žurnālā attiecīgajos datumos norādītais ieraksts par darbinieku darbu nesakrīt ar pārbaudē konstatēto. Tādējādi ir pamats secināt, ka pieteicējas uzskaites sniegtā informācija par personu nodarbinātību ir nepatiesa, faktiskiem lietas apstākļiem neatbilstoša.

[4] Pieteicējas pārstāves tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Pieteicējas pārstāve *I.S.* papildus paskaidroja, ka pakalpojuma summu uzrāda taksometra skaitītājs, kas ir verificēta ierīce. Klientam iesēžoties taksometrā, tiek ieslēgts skaitītājs, kas darbojas visu ceļu. Nonākot galapunktā, tas tiek izslēgts. Klientam tiek izdots čeks. Tad arī vadītājs un uzņēmums gūst ienākumus. Pēc odometra rādījumiem nevar noteikt uzņēmuma ienākumus. Odometrs nav verificēta ierīce, to nepārbauda katru gadu. Turpretim skaitītāju katru gadu verificē, pārbauda datu atbilstību kilometrāžai. Uzņēmuma ienākumus var rēķināt tikai pēc skaitītāja rādījumiem. Nepiekrīt, ka 50% no nobrauktās kilometrāžas ir apmaksājami, jo, pat labi veicot biznesu, maksimāli apmaksātais nobraukums varētu būt 30%. Taksometram ir jānokļūst izsaukuma vietā, jāaizved klients uz viņa nosaukto adresi, kas ir apmaksātais nobraukums, un jāatgriežas savā stāvvietā, kas ir tukšais nobraukums. MK noteikumi, kas regulē vieglo taksometru pārvadājumus, neatļauj taksometru vadītājiem ņemt klientus atpakaļceļā, braucot no citas pašvaldības teritorijas. Līdz ar to vadītājam atpakaļceļš sanāk tukšais nobraukums. Uzņēmumam ir deklarēti vairāki tarifi, korporatīvajiem klientiem un klientiem, ar kuriem ir noslēgtas līgumattiecības, tiek piemēroti citi tarifi. Visi pakalpojumi netika sniegti pēc tarifa 50 sant./km. Ir arī zemāki tarifi, tas ir atspoguļots taksometra skaitītājā. Skaitītāju var pārvietot uz citu taksometru, tāpēc nevar vadīties pēc odometra rādījumiem. Taksometrs var tikt izmantots ne tikai pakalpojumu sniegšanai, tas varēja braukt uz remontu, tehniskām apskatēm u.t.t. Odometrs nevar būt par pamatu, lai veiktu ieņēmumu aprēķinus. Fiskālā atmiņa skaitītājam nemainās. Tā nesakritīs ar mašīnas odometra rādījumu. Maksas un sniegto pakalpojumu aprēķinam izmanto tikai taksometra skaitītāju. Odometrs fiksē tikai mašīnas nobraukumu. Bet ne viss nobraukums ir apmaksātais nobraukums.

Pieteicējas pārstāve *N.K.* papildus paskaidroja, ka uzņēmumam pieder vairākas automašīnas. Uz vienas automašīnas strādā vairāki vadītāji. Ja bija noslēgts automašīnas izmantošanas līgums, tad transports varēja tikt izmantots personīgajām vajadzībām. Vēlāk likums mainījās un mēs atteicāmies no franšīzes sistēmas. Visi vadītāji tika pieņemti darbā. Sistēmas nedarbojās paralēli. Darbiniekiem tika aizliegts izmantot automašīnas personīgajās vajadzībās. Odometru nevarēja izmantot aprēķinos. Odometrs kilometrus skaita arī tad, kad skaitītājs ir izslēgts. Pastāv arī skaitītāja pase, kas tiek reģistrēta VID.

[5] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka auditā, salīdzinot uzņēmuma grāmatvedības dokumentus, tabeles, skaitītāju žurnālus, tika konstatētas neatbilstības. Nostrādātajā darba laikā nebija iespējams veikt visus pārvadājumus, salīdzinot odometra rādītājus. Tika konstatēts, ka tabeles tika aizpildītas nepilnīgi, ne visur tika nodotas atskaites. Ne visos gadījumos tika ievērotas likuma prasības. Auditā tika izmantota Satiksmes departamenta sniegtā informācija. Grāmatvedības dokumenti neatspoguļoja pilnā apmērā un

patiesu informāciju. Līdz ar to tika izmantoti odometra rādītāji. Par pamatu papildus ienākuma aprēķināšanai tika ņemts vērā Rīgas domes saistošajos noteikumos apstiprinātais tarifs – 50 sant./km. Dokumenti nesniedza pilnu priekšstatu par veiktajiem darījumiem. Dokumenti tika noformēti neatbilstoši likuma prasībām. Departaments sniedza informāciju, ka pieteicējas darbībā tika konstatētas neatbilstības.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējai pamatoti papildus nomaksai budžetā noteikts PVN Ls 20 828,21, soda nauda Ls 6248,46 un nokavējuma nauda Ls 2236,72, VSAOI Ls 3972,44, soda nauda Ls 11 917,32, nokavējuma nauda Ls 479,53 un IIN soda nauda Ls 7556,64, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 1172,35 un aprēķināta soda nauda Ls 351,71 apmērā.

[8] Attiecībā uz papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 20 828,21 tiesa konstatē turpmāk minēto.

VID NKP konstatēja, ka pieteicēja taksometru skaitītāju žurnālos un grāmatvedības uzskaitē pilnībā nav uzrādījusi visus ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav iespējams noteikt tās deklarēto nodokļu aprēķina pareizību, līdz ar to noteica pieteicējai nodokļu maksājumu lielumu uz aprēķinu pamata, izmantojot VID rīcībā esošo informāciju par taksometru nobrauktajiem kilometriem, pieņemot, ka vismaz pusi no nobrauktajiem kilometriem sabiedrība veikusi, pārvadājot pasažierus.

VID NKP pieteicējas taksometru vidējo nobraukumu vienā mēnesī aprēķināja saskaņā ar CSDD rīcībā esošo informāciju par taksometru nobraukumu starp tehniskajām apskatēm, dalot to ar mēnešu skaitu attiecīgajā periodā, pieņemot, ka puse no ceļa ir veikta tukšgaitā. Savukārt ar PVN apliekamo darījumu vērtība noteikta, ņemot vērā aprēķināto vidējo nobraukumu mēnesī un piemērojot Rīgas Domes noteikto maksimālo tarifa likmi Ls 0,5 par vienu nobraukto kilometru.

Tādējādi VID NKP aprēķināja pieteicējai taksometru pakalpojumu ieņēmumu summu (kopā ar PVN) 2011.gada janvārī Ls 11 508,50, februārī - Ls 16281,50, martā - Ls 22285,50, aprīlī - Ls 29372,50, maijā - Ls 32634,50, jūnijā - Ls 36510,50, jūlijā - Ls 27438,50, augustā - Ls 24606, septembrī - Ls 15 494.

VID NKP aprēķināja pieteicējai grāmatvedības uzskaitē neuzrādītos ieņēmumus no taksometru pakalpojumu sniegšanas un no tās PVN: 2011.gada janvārī - Ls 4571,20 un PVN Ls 1005,66, februārī - Ls 7201,05 un PVN Ls 1584,23, martā - Ls 8326,40 un PVN Ls 18312,82, aprīlī - Ls 15 314,78 un PVN Ls 3369,27, maijā - Ls 14 728,02 un PVN

Ls 3240,17, jūnijā - Ls 19 116,25 un PVN Ls 4205,58, jūlijā - Ls 12 729,56 un PVN Ls 2800,50, augustā - Ls 11 067,98 un PVN Ls 2434,92, septembrī - Ls 6947,28 un PVN Ls 1528,41.

[9] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta septītās daļas 2.punktu un minētā panta astoto daļu, konstatējot nodokļu aprēķinu pārkāpumus vai neprecizitātes, VID ir tiesības izmantot netiešās aprēķinu metodes, lai noteiktu nodokļu maksājumu apmēru. Tiesas ieskatā VID ir pamatoti un saprotami veicis nodokļu aprēķinu pieteicējai, ņemot vērā VID rīcībā esošo informāciju.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam maksājuma lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs. Līdz ar to, ja pieteicēja nepiekrīt VID aprēķinam, tad pierādīšanas nasta pāriet uz pašu pieteicēju.

Tiesa nekonstatē, ka pieteicēja būtu iesniegusi kādus pierādījumus, kas apstiprinātu VID aprēķina nepareizību. VID ir konstatējis būtiskas nesakritības atskaitēs norādītajos taksometru nobrauktajos kilometros un CSDD datu bāzē fiksētajos.

Pieteicējas norādītais, ka taksometrus savām privātām vajadzībām izmanto taksometru vadītāji, nevar tikt atzīts par pietiekamu pamatu VID aprēķina apšaubīšanai. Tiesa nevar pārliecināties par minētā apgalvojuma patiesumu, ja pieteicēja pati to nevar pierādīt. Turklāt jāņem vērā, ka taksometru pakalpojumu sniegšana ir saimnieciskā darbība un transportlīdzekļi šajā gadījumā ir reģistrēti kā taksometri, kas jau pats par sevi norāda uz to izmantošanas mērķi – taksometru pakalpojumu sniegšanu, nevis to izmatošanu privātām vajadzībām.

Vērtējot lietas materiālus kopsakarā, tiesa nekonstatē pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 20 828,21, kā arī samazinātajai no budžeta atmaksājamai PVN summai par Ls 1172,35.

[10] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmā daļa noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Minētā likuma 18.panta pirmajā daļā noteikts, ka obligāto iemaksu likme, ja darba ņēmējs tiek apdrošināts visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, ir 35,09 procenti, no kuriem 24,09 procentus maksā darba devējs un 11 procentus – darba ņēmējs.

Saskaņā ar minētā likuma 20.panta pirmo daļu darba devējs aprēķina obligāto iemaksu, kas jāveic par katru darba ņēmēju, reizinot iemaksu objektu ar obligāto iemaksu likmi, kāda noteikta darba devējam, ja darba ņēmējs ir apdrošināts visos sociālās apdrošināšanas veidos, savukārt otrajā daļā noteikts, ka darba devējs aprēķina obligāto iemaksu, kas jāveic darba ņēmējam, reizinot iemaksu objektu ar obligāto iemaksu likmi, kāda noteikta darba ņēmējam, ja darba ņēmējs ir apdrošināts visos sociālās apdrošināšanas veidos.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga 2011.gadā ir Ls 200, bet minimālā stundas tarifa likme ir Ls 1,189.

Pieteicējas amatpersona *G.A.* VID NKP 2012.gada 4.jūlijā sniedza paskaidrojumu, kurā norādīja, ka darba alga autovadītājiem tiek aprēķināta tikai par to laiku, kad viņi apkalpo klientus, savukārt 7.jūlijā *G.A.* informēja, ka taksometru vadītāju darba algu aprēķinā piemērota akorda algas aprēķina metode, par pamatu aprēķiniem ņemot izpildīto darba apjomu latos.

Lēmumā norādīts, ka, izlases veidā salīdzinot Rīgas domes Satiksmes departamenta kontroles kartiņās esošo informāciju ar pieteicējas taksometru skaitītāju žurnālā (darba laika uzskaites tabelēs) norādīto informāciju, konstatēts, ka taksometru vadītāju darbs konkrētajos datumos vairumā gadījumu netika atspoguļots pieteicējas taksometru skaitītāju žurnālā, kā arī žurnālā attiecīgajos datumos norādītais ieraksts par darbinieku darbu nesakrīt ar pārbaudē konstatēto.

Turklāt no darba laika uzskaites tabelēm konstatējams, ka pieteicēja auditējamajā periodā darba ņēmējiem uzrādījusi darba laiku, kas ir mazāks par normālo darba laiku, t.i., 2011.gada janvārī-jūnijā darbinieki tika nodarbināti 0,68-21,79 stundas mēnesī, jūlijā-septembrī - 3-125 stundas mēnesī.

Tā kā pārbaudes laikā nebija iespējams identificēt, kurš darbinieks bija nodarbināts konkrētā laika periodā un ar kuru taksometru brauca konkrētajā dienā, tiesa uzskata, ka VID NKP pamatoti aprēķināja personām papildu ienākumus un VSAOI, tās nepersonificējot.

Tā kā pieteicēja grāmatvedības uzskaitē nav uzrādījusi ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem un nodarbinātajiem nav aprēķinājusi darba samaksu par veiktajiem darba pienākumiem, tad, piemērojot minimālo stundas tarifa likmi (Ls 1,189) par konstatētajām pieteicējas darba laika uzskaites tabelēs neidentificēto personu (taksometru vadītāji) darba stundām, pārbaudē pamatoti aprēķināts VSAOI Ls 3972,44.

Vērtējot lietas materiālus kopsakarā, tiesa nekonstatē pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku daļā par papildu nomaksai budžetā noteiktajām VSAOI Ls 3972,44.

[11] Tiesa konstatē, ka VID aprēķinājis pieteicējai nomaksai budžetā arī PVN nokavējuma naudu Ls 2236,72 un VSAOI nokavējuma naudu Ls 479,53 apmērā, līdz ar to ir pārbaudāms, vai VID veicis aprēķinus atbilstoši materiālajām tiesību normām.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 22.punkts noteic, ka nokavējuma nauda ir procentu maksājums par nodokļu, nodevu samaksas termiņa nokavējumu.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri. Savukārt likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otrā daļa nosaka, ka par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu

summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām".

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta trešā daļa noteic, ka nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts vai pašvaldības budžets tam piekritīgo nodokļa maksājumu ir saņēmis piecu darbdienu laikā pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, nokavējuma naudu aprēķina par periodu no nākamās dienas pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa iestāšanās līdz samaksas dienai (to ieskaitot). Ja maksāšanas termiņš sakrīt ar brīvdienu (svētku dienu), tad par maksāšanas dienu uzskatāma pirmā darbdiena pēc brīvdienas (svētku dienas).

Pārrēķinot matemātiski VID aprēķināto nokavējuma naudu, tiesa atzīst, ka VID aprēķinus ir veicis pareizi. Tiesa nekonstatē, ka nokavējuma naudas maksājumi pieteicējai būtu aprēķināti bez tiesiska pamata vai par lielāku laika periodu, nekā faktiski nokavēta nodokļu pamatparāda samaksa.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka nav konstatējams Lēmuma prettiesiskums arī daļā par aprēķināto PVN un VSAOI nokavējuma naudu.

[12] Pamatojoties uz likumu „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo un piekto daļu, pieteicējai pamatoti aprēķināta PVN soda nauda Ls 6248,46 un soda nauda Ls 351,71 apmērā saistībā ar samazināto no budžeta atmaksājamo PVN summu.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma $32.^{2}$ panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

Ņemot vērā minētās tiesību normas nosacījumus, VID pieteicējai pamatoti noteicis budžetā maksājamo soda naudu 50 procentu apmērā, tas ir, Ls 3300,09.

[13] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{2}$ panta $1.^{1}$ daļa noteic, ja fiziskā persona (arī tad, ja nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju) uz līguma pamata vai bez līguma noslēgšanas sistemātiski gūst ienākumu, kurš liecina par darba attiecībām un par kuru jāmaksā algas nodoklis, bet šis ienākums nav uzrādīts darba devēja grāmatvedības uzskaitē vai izmaksas faktu nav iespējams konstatēt, vai nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju, no darba devēja piedzen soda naudu trīskāršā nodokļa apmērā no summas, kas noteikta atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tā ir lielāka par normatīvajos aktos noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru, vai no normatīvajos aktos noteiktā minimālās darba algas apmēra, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda ar to vai mazāka vai ja tās lielumu nav iespējams noteikt.

Tā kā audita laikā konstatēts, ka pieteicēja 2011.gada janvārī-septembrī ir nodarbinājusi neidentificētas personas, kuras nebija uzrādītas pieteicējas darba laika uzskaites

tabelēs, algu sarakstos un VID iesniegtajos ziņojumos par VSAOI un IIN, tad VID pamatoti atbilstoši citētajai tiesību normai aprēķinājis IIN soda naudu Ls 7556,64.

[14] Balstoties uz visiem iepriekš norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, bet pieteikums noraidāms kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 17.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/83836 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis